

Ondrejove LISTY

Mesačník farnosti KOPRIVNICA

ročník III. číslo 1/2015

Len tri veci

Vždy, keď hľadáme riešenia v ľažkých situáciách, pristupujeme k tomu s postojom, že musíme niečo zachrániť, o niečo bojovať, niečomu a niekomu zabrániť, aby nás nepoškodil a neohrozoval. Silou vôle, silou intelektu a emócií. Silou peňazí, hnevom a intrígami. Málokedy a ruku na srdce, takmer nikdy neriešime veci s postojom viery. Teda tak, aby to bolo v zhode s Božou vôľou. Ale čo to je? Čo to znamená? Jednoznačnú odpoveď nenájdeme ani v tomto článku, dokonca ani vo Svätom písme. Ale nájdeme tam recept, ako sa to naučiť.

Práve vstup do pôstneho obdobia nám znova otvára dvere do pomyselnej trinástej komnaty, v ktorej je kľúč k pochopeniu tajomstva Bozej logiky. Aj keď na prvý pohľad Kristus kritizuje tých, ktorí sa modlia, postia a dávajú almužnu, v skutočnosti kritizuje nesprávnu motiváciu a nesprávny cieľ modlitby, pôstu a almužny. Božia logika, v ktorej majú svoje miesto všetci ľudia, sa totiž nedá pochopiť rozumom.

Jej sa musíme zveriť. Nechať sa ňou viest. Začať jej patriť. To je pravý dôvod, prečo sa potrebujeme modliť. Osobne aj spoločne. Prečo sa potrebujeme zriekať aj dobrých vecí. Aby sme v neprijemnom pocite chudoby a slabosti nachádzali cestu k bohatstvu Božieho života. Jeho lásky a milosrdenstva. Preto Kristus hovorí, že kto pochopil, predá všetky perly a kúpi len tú jednu. Najhodnotnejšiu. Najvzácnejšiu. A ďalej, Božia logika nespočíva v tom, že almužnu dávajú len tí, ktorí majú nazvyš. Tá spočíva v tom, že dáva ten, kto miluje. Kto nemiluje, nie je schopný nikdy dávať. Nikomu a nič. Kto miluje, dáva všetko. A dokonca, ako chudobná vدوا, aj to posledné, čo má. To je Božia logika. Nepochopiteľná. Len tá funguje. Inak by sme tu neboli.

Pôstny čas preto vlastne ani nie je časom obmedzovania. Je časom prekročenia vlastných obmedzení. Máme vstúpiť do celkom nového sveta. Ako noví ľudia, ktorí sa pripodobňujú Kristovi. Tomu, ktorý jediný prekonal obmedzenie hriechu a smrti. Aby sme s ním žili večne.

Milan Supek, farár

Bakhita - svätá černošská otrokyňa (1869 – 1947) —

Životný príbeh tejto menej známej sväticke sa začína v srdci Afriky, v juhozápadnom Sudáne. Tu zakúsila poníženie fyzického i morálneho utrpenia – otroctva. Ako 9-ročnú ju uniesli obchodníci s otrokmi a nikdy viac už neuzrela svojich najbližších. V otroctve prežila 12 rokov, 5-krát bola predaná novým majiteľom. Ukrutnou pamiatkou na otrocstvo jej zostalo 144 jaziev po tetovaní. Otrokom ho vyzrezávali britvou na tele.

Posledným predajom sa dostala do rodiny talianskeho konzula, s ktorou po dvoch rokoch odchádza do Talianska, kde bola oficiálne vyhlásená za slobodnú. Pre pracovné povinnosti v Afrike, ju rodina neskôr zverila sestrám kanosiánskam v Benátkach. V rehoľnom dome sestier sv. Magdalény z Canossy spoznala Bakhitu úplne iného „majiteľa“ – živého Boha, o existencii ktorého tušila už ako malé dieťa, pri pohľade na slnko, hviezdy a mesiac. Rozhodla sa zasvätiť mu celý život.

Ked' mala 21 rokov, prijala sviatosť krstu ako Jozefína Margaréta Bakhita. Vstúpila do noviciátu sestier kanosiánsok a 8. decembra 1896 zložila rehoľné sľuby. Vďaka viere prežívanej v rehoľnom zasvätení a v službe druhým, osobitne tým najmenším a naj slabším, stala sa „slobodnou Božou dcérou.“ Svojim mučiteľom dokázala odpustiť a modlila sa za nich.

Zomrela 8. februára 1947. Dňa 17. mája 1992 ju pápež Ján Pavol II. vyhlásil za blahoslavenú a 1. októbra 2000 za

svätú.

Život Jozefíny Bakhity predstavuje strastiplnú cestu z afrického kontinentu do európskeho prostredia, z reálneho a realizovaného otroctva na slobodu Božieho dieťaťa, až k naplno prijatému kresťanstvu. Je svedectvom zmierenia, odpustenia, nádeje pre mnohé obete novodobého otroctva a prejavom bezpodmienečnej obetavosti podľa Božej vôle. Jej motto zní: „To, čo Boh chce!“

Eva Boglarská

Zo života Cirkvi

Svetový deň chorých

Katolícka cirkev si 11. februára, v deň liturgickej spomienky Panny Márie Lurdskej, každoročne od roku 1992 priopomína Svetový deň chorých. Ustanovil ho pápež, už svätý Ján Pavol II., ako deň zvyšovania citlivosti spoločnosti

na fyzické a duševné utrpenie človeka. Cirkev venuje mimoriadnu pozornosť chorým, tým že udeľuje sviatosť pomazania chorých. Posvätným pomazaním chorých a modlitbou kňaza, celá Cirkev odporúča chorých, trpiacemu a oslávenému Pánovi.

Agnesa Billá

Zo života farnosti

Vianočný čas vo farnosti

Na sviatok **Narodenia Pána**, 25. decembra, vo Farskom kostole v Koprivnici, 26. 12., na sviatok sv. **Štefana, mučeníka**, v kostole v Stuľanoch a 28. 12., v nedeľu sv. **rodiny Ježiša, Márie a Jozefa** na Dubíi, bola vianočná akadémia za účasti veriacich a najmä detí, ktoré sa tešili aj na jasličkovú pobožnosť. V našej farnosti sa stáva jasličková pobožnosť už tradíciou. Jej cieľom bolo, aby aspoň na malú chvíľu zostúpilo nebo na túto zem.

Na sviatok sv. **Jána apoštola a evanjelistu** bolo vo Farskom kostole v Koprivnici požehnanie vína. Legenda hovorí o tom, že sv. Ján vypil otrávené víno, aby

obrátil pohanského kňaza v Efeze, a napriek tomu sa mu nič nestalo.

V nedeľu **Svätej rodiny** si na sv. omši manželia mali možnosť obnoviť manželské sľuby. Duchovný otec aj rodiny požehnal. Svätá rodina v Rímskokatolíckej cirkvi označuje rodinu tvorenú Pannou Máriou, sv. Jozefom a Ježišom Kristom. Je uvádzaná ako príklad pre život všetkých rodín, ako vzor lásky a svornosti. Jozef a Mária sa museli učiť zriekať sa svojich ľudských plánov a predstáv, aby mohli dať život rodine, pre ktorú ich povolal Boh. Neponúka Boh ten istý plán Tebe, Tvojej rodine, rodinnému životu?

Mária Fečová

Úmysly Apoštola modlitby na január

Všeobecný: Aby sa veriaci z rozličných náboženských tradícií a všetci ľudia dobrej vôľe spoločne usilovali o mier.

Evanjelizačný: Aby členovia rehoľných spoločenstiev v tomto Roku zasväteného života opäťovne našli radosť v nasledo-

vani Krista a s nadšením slúžili chorým.

Úmysel našich biskupov: Aby sme si v osobnom i v spoločenskom živote osvojili výzvy novej evanjelizácie.

Agnesa Billá

Prišli, vzali sa, odišli v roku 2014

Krsty: Vanessa Bublová, Richard Moravec, Ema Vilčeková, Branko Kačmar Maďar, Ľubomír Jacko, Nina Čičvaková, Marko Štang, Paula Šestáková, Viktoria Goliašová, Adam Holova.

Sobáše: Matúš Gall a Mgr. Veronika Mojdisová, Ľubomír Pavol Lazúr a Ivana Čverhová, Pavol Horvát a Ing. Monika

Hudáčková, Vlastimil Dvoriščák a Marta Kačmárová.

Pohreby: Jozef Moravec, Marek Bodnár, Júlia Šestáková, Ján Švec, Anna Hudáčková, Václav Kočiš, Tomáš Dzuruš, Marta Juhaziová, Mária Fudalová, Marián Sabol, Ján Kašper, Helena Pavuková, Anna Billá.

Anna Polčová

Tajnička

VYŠTARTOVALI SME DO NOVÉHO ROKU

Pred nami sú dve cesty: široká a úzka. Tá široká cesta je pohodlná, ale na nej nie je nič zaujímavé. Je to len taká dlhá nudná čiara. A na tej úzkej ceste čosi je.

Je tu 11 dlaždíc. Ale sú rozhádzané. Ked' budeme chcieť ísť po tejto ceste,

je potrebné upraviť si dlaždice. To bude zaujímavá robota. Čo sa len za tými písamenami skrýva? Upravíme si dlaždice na ceste tak, aby sme sa to dozvedeli, aby sme z nich dostali súvislú vetu. (Známy výrok v 14. hlove Jánovho evanjelia)

Anna Polčová

